

Vergaderjaar 1990-1991

21 845

Wijziging van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen

A

ADVIES RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 15 januari 1990

Bij Kabinetsmissive van 22 september 1989, no. 89.022599, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Defensie, mede namens de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende wijziging van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen en de Wet op de loonbelasting 1964.

1. De artikelsgewijze toelichting bij artikel 1, onder A, waarvan de eerste alinea kennelijk ziet op de wijziging in artikel 1, eerste lid, onder a, ten tweede, van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (Stb. 1972, 313), is naar het oordeel van de Raad van State niet begrijpelijk, nu hierin gewezen wordt op de categorie reservepersoneel met een vrijwillige verbintenis. Het bestaande en te wijzigen artikel 1, eerste lid, onder a, ten tweede, gaat daarentegen uit van verplicht dienende militairen. De memorie van toelichting dient, naar het voorkomt, dan ook te worden aangepast.

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 10 september 1990

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 22 september 1989, nr. 89.022599 machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde ontwerp rechtstreeks aan de eerste ondergetekende te doen toekomen.

Dit advies, gedateerd 15 januari 1990, nr. WO 7.89.0528 mogen wij U hierbij aanbieden.

Wij veroorloven ons de opmerkingen van de Raad van State te bespreken volgens de genummerde onderdelen van het door deze uitgebrachte advies.

1. De categorie reservepersoneel die krachtens een vrijwillige verbintenis verplicht is tot het verrichten van doorlopende werkelijke dienst, wordt sedert de inwerkingtreding van het AMAR aangesteld als beroepsmilitair voor bepaalde tijd. Daarmee vervalt deze categorie als belanghebbende. Zij die verplicht tot het reservepersoneel behoren vallen onder de werking van de WAMIL. De memorie van toelichting is in die zin aangepast.

2. Anders dan de artikelsgewijze toelichting bij artikel I, onder A, vermeldt, lag aan de oprichting van het Korps Nationale Reserve een afzonderlijk koninklijk besluit ten grondslag, te weten dat van 14 oktober 1982, nr. 48. De memorie van toelichting ware hieraan aan te passen.

3. De memorie van toelichting zou, zo meent de Raad, aan gewicht winnen, indien melding wordt gemaakt van voorbeelden van eerdere inbreuken op het algemene stelsel dat niet meer voorziet in het inhouden van vereveningsbijdragen op uitkeringen. Het college verwijst in dit verband naar de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (Stb. 1980, 28) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1987, 92).

4. Bij de Raad is de vraag gerezen of tijdens de voorbereiding van dit wetsvoorstel – voor zover het de sociale verzekeringsproblematiek betreft – overleg is geweest met dan wel advies is ingewonnen bij respectievelijk de Sociale Verzekeringsraad en het uitvoeringsorgaan als bedoeld in artikel 7 van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen. Hieromtrent ware in de memorie van toelichting informatie te verschaffen.

5. De toelichting op de in artikel I, onder D, van het wetsvoorstel voorgestane wijziging in artikel 7, tweede lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, acht het college onduidelijk en te summier. De toelichting ware op dit punt nader uit te werken.

2. De opmerking van de Raad van State inzake de oprichting van het Korps Nationale Reserve bij Koninklijk Besluit van 14 oktober 1982, nr. 48 heeft ons aanleiding gegeven de memorie van toelichting te wijzigen.

3. De memorie van toelichting is aangepast in overeenstemming met de opmerking van de Raad van State en aangevuld met de voorbeelden die in het advies zijn genoemd.

4. De arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen ingevolge de WAMIL vormt geen sociale verzekering. De uitgaven en kosten komen ten laste van het Rijk, zonder dat opbouw of omslag van kapitaal plaats heeft via een premiesysteem. De WAMIL is dus geen onderdeel van de sociale verzekeringswetgeving. Gegeven deze situatie heeft met de Sociale Verzekeringsraad geen overleg plaatsgehad en is evenmin advies ingewonnen. Er bestaat bovendien geen wettelijk voorschrift daartoe.

Het uitvoeringsorgaan, het Gemeenschappelijk Administratiekantoor te 's-Gravenhage, dat de inhouding van de vereveningsbijdrage ook na 1 januari 1987 heeft gecontinueerd, heeft op totstandkoming van de onderhavige wetswijziging aangedrongen. Naar aanleiding van de vraag van de Raad van State is in de memorie van toelichting alsnog informatie verschaft.

5. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State is via een nadere uitwerking duidelijker tot uitdrukking gebracht dat de WAMIL geen uitvoeringsvoorschrift meer nodig heeft voor de voorzieningen als bedoeld in artikel 22a, eerste lid, van de Organisatiewet Sociale Verzekering; er kan worden volstaan met de onderdelen d, e en f van dat lid inzake het in aanmerking kunnen brengen voor ziekengeld of een arbeidsongeschiktheidsverze-

6. Het college wijst erop dat met ingang van 1 januari 1990 als gevolg van de Wet van 27 april 1989 (Stb. 122) de vereveningsbijdrage van het loonbegrip wordt uitgezonderd ingevolge artikel 11, eerste lid, onder i, onder 4°, van de Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 521). In verband hiermee ware artikel II van het voorstel aan te passen.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

kering in de zin van de WAMIL. Op voorzieningen kan men sinds 1 januari 1976 aanspraak maken als verzekerde in de zin van en naar de normen van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet.

6. De Raad wijst erop dat met ingang van 1 januari 1990 als gevolg van de Wet van 27 april 1989 (Stb. 122) de vereveningsbijdrage van het loonbegrip wordt uitgezonderd ingevolge artikel 11, eerste lid, onderdeel i, onder 4e, van de Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 1990, 104). In verband hiermee hebben wij het oorspronkelijke artikel II laten vervallen en worden de artikelen III en IV vernummerd tot II en III. De memorie van toelichting is in overeenstemming hiermee aangepast. Dit betekent onder meer dat de toelichting bij het oorspronkelijke artikel II is vervallen en dat het algemene deel van de toelichting is aangevuld met een passage betreffende de heffing van de loonbelasting en de premie voor de volksverzekeringen. Tevens is in het opschrift van de ontwerp-wet de vermelding van de Wet op de loonbelasting 1964 vervallen.

Voorts is in het in artikel III vernummerde artikel IV de verwijzing naar het oorspronkelijke artikel II vervallen. De memorie van toelichting is in verband hiermee aangepast.

Wij veroorloven ons U in overweging te geven, het hierbij gevoegde gewijzigde ontwerp van wet en de daarmee in overeenstemming gebrachte, overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde memorie van toelichting (met bijlagen) aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
E. ter Veld

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W07.89.0528 van de Raad van State van 15 januari 1990:

- In verband met punt 6 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek ware in artikel I, onder A, van het wetsvoorstel het woord «Koninklijk» te vervangen door: koninklijk.
- Op bladzijde 1 van de memorie van toelichting (algemeen deel) ware in de eerste regel van boven het woord «Bij» te vervangen door de woorden: Op grond van.
- Op bladzijde 3 van de memorie van toelichting, onder artikel IV, zesde regel van onder, ware het woord «loonbelasting» te vervangen door: uitkeringsgerechtigde.